

Arrest

nr. 148 979 van 1 juli 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 6 mei 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 19 april 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 mei 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 juni 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. VANHEE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De Raad merkt op dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet slechts voor de Raad gebracht kunnen worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl. St. Kamer*, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing

naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

In een schrijven van 1 juni 2015 meldt de verwerende partij dat verzoeker op 4 maart 2015 in het bezit werd gesteld van een F-kaart die geldig is tot 20 februari 2020. Verzoeker bezit dus reeds een verblijfsrecht in België, zodat hij geen belang meer heeft bij het ingestelde beroep.

In de mate dat verzoeker ter terechtzitting vraagt om “voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer” het bestreden bevel met inreisverbod te vernietigen, merkt de Raad op dat hier geen noodzaak toe bestaat. Met de afgifte van een verblijfskaart aan verzoeker werd immers het geldende bevel om het grondgebied te verlaten opgeheven en beschikt verzoeker thans over een titel waarmee hij vrij het grondgebied kan betreden en er verblijven. De afgifte van de F-kaart impliceert de opheffing van het hem eerder ter kennis gebrachte bevel om het grondgebied te verlaten.

Aangezien een inreisverbod, gelet op artikel 74/11, § 1 van de vreemdelingenwet, noodzakelijkerwijs dient gepaard te gaan met een beslissing tot verwijdering impliceert de opheffing van het bevel om het grondgebied te verlaten waarmee het bestreden inreisverbod gepaard gaat dat ook het inreisverbod zelf werd opgeheven (cf. mutatis mutandis RvS 16 december 2014, nr. 229.575).

Daar de beslissing tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en het opleggen van een inreisverbod van 19 april 2013 impliciet doch zeker zijn opgeheven blijkt niet dat een vernietiging van deze beslissing verzoeker nog tot voordeel kan strekken. Ze maken geen deel meer uit van het rechtsverkeer.

Het beroep is bijgevolg onontvankelijk bij gebrek aan belang.

Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingen-betwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één juli tweeduizend vijftien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

C. VERHAERT